

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 172/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok łączny Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 5.11.2021 roku wydany w sprawie II K 869/21			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów		

	prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	P. K. (1)	<p>P. K. (1) poza wyrokami w opisanych w punktach I-V części wstępnej wyroku sygn. II K 869/21 został ponadto skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:</p> <p>a). wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 21 maja 2021r. sygn.. akt II K 453/20, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo wyczerpujące dyspozycje art. 209 § 1a kk, popełnione w okresie czasu od 16.04.2019r. do 15.06.2020r., gdzie</p>	<p>-pismo Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 7.08.2022r.</p> <p>-akta spraw sygn. II K 453/20 i II K 52/22;</p> <p>-odpis postanowienia II Ko 2362/19,</p>	<p>k.93</p> <p>-załączone akta spraw: sygn. II K 453/20 i II K 52/22,</p> <p>k.31</p>

karą ma odbywać w okresie od 22 lutego 2026r. godz. 7:10 do 20.10.2026r. godz. 7 :10;

b. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 23 lutego 2022r. sygn. akt II K 52/22, na karę grzywny w rozmiarze 100 stawek po 10 złotych każda, za przestępstwo wyczerpujące dyspozycje art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Na poczet kary łącznej orzeczonej zaskarżonym wyrokiem II K 869/21 skazanemu P. K. (1) należy zaliczyć dodatkowo karę ograniczenia wolności wykonaną przez niego w sprawie sygn. II K 639/18. W sprawie tej, wobec skazanego orzeczono pierwotnie karę 8 miesięcy ograniczenia wolności po 20 godzin pracy społecznie użytecznej w każdym miesiącu. Wobec uchylania się skazanego od jej wykonania - prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w

		<p>Radomsku wydanym w dniu 18.02.2020r. sygn. II Ko 2362/19 - pozostałą do wykonania karę ograniczenia wolności zamieniono na 35 dni kary zastępczej pozbawienia wolności. Skoro pierwotna kara 8 miesiący ograniczenia wolności odpowiadała 4 miesiącom kary zastępczej pozbawienia wolności – a dokładnie 120 dniom tej kary zastępczej (4x30 dni zgodnie z „przelicznikiem” wynikającym z treści art. 65 § 1 kkw), a pozostałą do wykonania karę ograniczenia wolności zamieniono na 35 dni kary zastępczej – to wykonana część pierwotnej kary pracy jest równoważna 85 dniom kary pozbawienia wolności (120-35=85).</p>		
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.	- pismo Sądu Rejonowego w Radomsku z k, 93, akta sprawy sygn. II K 453/20 i II K 52/22; II K 639/18;	- pozostałe skazania P. K. (1), poza pięcioma wyrokami wymienionymi w części wstępnej zaskarżonego wyroku II K 869/21 nie budzą wątpliwości; zapisy widniejące w piśmie informującym Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 7 marca 2022r. – po ich doprecyzowaniu, pokrywają się z treścią odpisów wyroków, jakie zapadły w pozostałych nowo ujawnionych sprawach II K 453/20 i II K 52/22, a z załączonych akt wynikają także jednoznacznie informacje, co do ewentualnego wykonania kar, czy też okresu, w		

		jakim przewidziane było wykonanie jednostkowej kary orzeczonej w sprawie II K 453/20.	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności , w sensie jej surowości, wynikającej z odstąpienia od jej wymierzenia przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji, która to zasada - zdaniem skazanego - winna zostać zastosowana wobec	# zasadny # częściowo zasadne # niezasadny	

	<p>jego osoby, jako że wynika ona z powszechnej praktyki oraz orzeczeń Sądu Najwyższego;</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Rozpoznając skargę apelacyjną sąd odwoławczy stwierdził, iż wszystkie okoliczności sprawy, jakie należało uwzględnić na korzyść skazanego przy wymiarze kary łącznej zostały już uwzględnione.</p> <p>Skarżący eksponuje w swojej apelacji przede wszystkim to, iż w sytuacji wielu skazań, przepisy prawa karnego pozwalają sądowi na wymierzenie tylko jednej kary, a dodatkowo kary z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji – co jest zgodne z powszechną praktyką.</p> <p>Sąd odwoławczy zważył, że istotnie praktyka orzecznicza wskazuje, iż wyroki łączne najczęściej</p>				

oznaczają złagodzenie represji karnej wobec sprawców – w porównaniu do matematycznej sumy wszystkich orzeczonych pierwotnie kar. Nie jest to jednak żadna reguła. Co więcej, myli się skarżący, gdy wywodzi, iż o tym, jakiego rodzaju łączna kara zapaść winna w jego sprawie, wynikać ma z przywołanego orzeczenia Sądu Najwyższego z 2007r. Otóż aktualnie, po istotnych zmianach zasad rządzących orzekaniem kar łącznych, możliwym jest nawet orzeczenie takowej surowszej, aniżeli kary orzeczone pierwotnie tj. chodzi np. o możliwość połączenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania z inną i orzeczenie łącznie kary pozbawienia wolności o charakterze bezwzględnym, czy orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności iż połączonych kar ograniczenia wolności. Nie wdając się w szczegółowe

rozważania w tej kwestii, dla potrzeb przedmiotowych rozważań wystarczy jest podnieść, iż kara łączna aktualnie wcale nie musi oznaczać „polepszenia” sytuacji procesowej skazanego.

Zgodnie z treścią art. 85 a kk, orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Przepis ten wskazuje dyrektywy priorytetowe. Poza nimi dalej aktualne, jako pomocnicze są wzajemne relacje między przestępstwami, za które orzeczono kary podlegające łączeniu, gdzie kara łączna powinna być tym bliższa systemowi absorpcji, im większe jest podobieństwo realnego zbiegu tych przestępstw, gdy między zbiegającymi się przestępstwami zachodzi ścisły związek

przedmiotowy, przejawiający się w ich bliskości czasowej, bądź tożsamości pokrzywdzonego, tożsamości lub podobieństwie naruszonych dóbr prawnych i podmiotowy, obejmujący tożsamość lub podobieństwo formy winy i motywacji sprawcy. W kontekście osiągnięcia celów zapobiegawczych i wychowawczych, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, uwzględnić na niekorzyść skazanego należało, iż zaskarżony wyrok łączny jest pochodną popełnienia całego szeregu bardzo wielu przestępstw o dużym ciężarze gatunkowym, realizowanych na przestrzeni wieloletniego okresu czasu. Uwzględniwszy powyższe uprawnionym jest wniosek, iż mimo stosunkowo dobrej opinii, na swój sposób wymuszonej

izolacją
penitencjarną w
związku z
osadzeniem w
zakładzie karnym,
skazany jest osobą,
wobec której
zarówno względy
zapobiegawcze, jak i
wychowawcze
przemawiają za
wymierzeniem kary
łącznie zasadniczo
surowszej, aniżeli
postulowana przez
skarżącego.

W ocenie sądu
odwoławczego
wszystkie powyższe
dyrektywy właściwie
ocenił sąd rejonowy
ferując zaskarżony
wyrok. Przede
wszystkim należy
zauważyć, iż P. K. (1)
jest wielokrotnym
przestępcą,
recydywistą, który
w przeszłości już
wielokrotnie
odbywał kary izolacji
(po raz czwarty
umieszczony w
izolacji), a które
to pobyty – jak
się okazuje –
nie były w stanie
realnie i trwale
wpłynąć na zmianę
jego zachowania w
kierunku
przestrzegania
porządku prawnego.
Karta karna
skazanego wskazuje
na wyroki skazujące
P. K. (1) od 2003r.,
w łącznej licznie 14,
gdzie dodatkowo w

toku postępowania odwoławczego ujawniono jeszcze dwa orzeczenia nieobjęte przedmiotowym wyrokiem sądu meriti (II K 453/20 i II K 52/22). Co więcej, jak wynika z karty karnej, w przeszłości już dwukrotnie zapadały wobec P. K. (1) wyroki łączne, na mocy których uzyskiwał on korzystniejsze dla siebie kary łączne (w porównaniu do matematycznej sumy kar jednostkowym), a mimo to kolejny raz wchodził w konflikty z prawem.

Wszystkie te okoliczności, a także sytuację osobistą oraz opinię o skazanym, właściwie przeanalizował Sąd Rejonowy w Radomsku i brak jest podstaw do tego, by orzeczoną karę łączną pozbawienia wolności dodatkowo obniżać.

Sąd odwoławczy zważył, że sąd meriti zastosował zasadę mieszaną i poruszając się w granicach od 2 lat do 5 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, przy

dodatkowym uwzględnieniu, że orzeczone pierwotnie wobec skazanego kary ograniczenia wolności wynikające ze spraw sygn. II K 639/18 oraz II K 649/19 zostały już zamienione w toku postępowań wykonawczych na zastępcze kary pozbawienia wolności – orzekł karę łączną 4 lat pozbawienia wolności tj. 48 miesięcy, więc zastosował zasadę mieszaną, nieznacznie zbliżoną do zasady kumulacji.

Dokładne matematyczne wyliczenia wskazuje, że zastosowano zasadę odpowiadającą 60 % kary w kierunku zasady kumulacji. Dla zobrazowania powyższego można matematycznie wyliczyć, że: Sąd Rejonowy poruszając się w granicach od 2 lat kary pozbawienia wolności – tj. 24 miesięcy do 5 lat i 4 miesięcy kary pozbawienia wolności – tj. 64 miesięcy, miał „do dyspozycji” 40 miesięcy (64-24=40), a orzekł

4 lata pozbawienia wolności – tj. o 24 miesiące więcej niż minimum. Tak określona kara łączna pozbawienia wolności odpowiada 60 % możliwej do orzeczenia kary w ramach wyroku łącznego, gdzie 100% to owe 40 miesięcy w ramach których poruszał się sąd meriti, a 60 % to dodane przez niego 24 miesiące.

W tym miejscu podnieść należy, iż w toku postępowania odwoławczego, na skutek zawiadomienia ze strony Sądu Rejonowego w Radomsku (pismo z dnia 7 marca 2022r.) ujawniono dwa kolejne skazania P. K. (1). Ustalono, że w/w został ponadto skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

a). wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 21 maja 2021r. sygn.. akt II K 453/20, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo wyczerpujące dyspozycje art. 209 § 1a kk, popełnione w okresie czasu

od 16.04.2019r. do 15.06.2020r., gdzie kare będzie odbywał w okresie od 22 lutego 2026r. godz. 7:10 do 20.10.2026r. godz. 7:10;

b. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 23 lutego 2022r. sygn. akt II K 52/22, na karę grzywny w rozmiarze 100 stawek po 10 złotych każda, za przestępstwo wyczerpujące dyspozycje art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Po ujawnieniu powyższych, obrońca popierając apelację skazanego wnioskował o orzeczenie kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji, poddając pod rozwagę możliwość połączenia wyrokiem łącznym także nowo ujawnionych orzeczeń.

Sąd odwoławczy zważył, iż zasada absorpcji ta jest zarezerwowana jedynie do wypadków szczególnych, gdzie nagromadzenie okoliczności łagodzących po

stronie sprawcy,
a głównie związek
podmiotowo-
przedmiotowy
pomiędzy
popelnianymi
czynami każe
wysnuć wniosek,
iż w przypadku
orzekania o
wszystkich
skazaniach w
jednym wyroku
jednostkowym, po
taką właśnie karę na
zasadzie absorpcji
należałoby sięgnąć.
W przedmiotowej
sprawie nie
występują żadne
okoliczności o
wyjątkowym
charakterze,
popelniane
przestępstwa
uderzały w różne
dobra chronione, a
ilość skazań i ich
rozpiętość w czasie
także sprzeciwia się
połączeniu wyroków
na zasadzie
wnioskowanej przez
obrońcę.

Wobec skazanego
zastosowano, w
oparciu o art. 4
§ 1 kk, zasady
dotyczące wymiaru
kary łącznej tj. art.
85 § 1 kk i
inne, obowiązujące
przed zmianami
wprowadzonymi w
dniu 23 czerwca
2020r., które w
sprawie pozwalały
na połączenie
wszystkich

niewykonanych kar
pozbawienia
wolności i
ograniczenia
wolności. Po tej
dacie bowiem
ustawodawca
początkowo
podniósł dolną
granice możliwości
kary łącznej (co było
zmianą niekorzystną
dla skazanego), a
następnie całkowicie
zmienił zasady
orzekania kary
łącznej, uzależniając
tą instytucję od
uprzedniego
istnienia tzw. ciągu
przestępstw, a w
takowym nie
pozostawałyby
wszystkie skazania
P. K.. Uzasadnienie
sądu meriti dla
zastosowania art.
4 § 1 kk,
choć oszczędne w
swoich rozważaniach
przekonuje,
dodatkowo kwestia
ta nie była skarżona
przez którąkolwiek
ze stron procesu.
Przepisy prawa
karnego
materialnego
nakazują natomiast
połączeniem
przedmiotowym
węzłem kary łącznej
także kary
pozbawienia
wolności orzeczonej
w sprawie II K
453/20. Kara ta,
jako „niewykonana”,
a dodatkowo „tego
samego rodzaju”

była możliwa do połączenia, z innymi karami pozbawienia wolności oraz z karami ograniczenia wolności orzeczonymi wyrokami opisanymi w punktach od I do V części wstępnej zaskarżonego wyroku. W sprawie sygn. II K 52/22 wobec P. K. (1) orzeczono tylko karę samoistną grzywny, a brak innych niewykonanych grzywien, z jakimi byłoby możliwe jej połączenie spowodował, że tego wyroku, a dokładnie orzeczonej nim kary, nie łączono (w tej części nastąpiło umorzenie postępowania pkt 7 wyroku Sądu Okręgowego).

Ujawnienie się w/ w nowych skazań, obligowało przy tym sąd odwoławczy do objęcia rozważaniami - pod kątem możliwości objęcia węzłem kary łącznej - także nowo ujawnionych wyroków, a z uwagi na kierunek wniesionej apelacji tj. tylko na korzyść P. K. (1), wyrok, jaki mógł zapaść w sądzie odwoławczym nie mógł pogarszać jego

<p>faktycznej sytuacji procesowej.</p> <p>Orzekając więc o nowej karze łącznej pozbawienia wolności, obejmującej także kare orzeczoną w sprawie II K 453/20, sąd odwoławczy zastosował tą samą zasadę mieszaną, co sąd I instancji tj. mieszaną (a dokładnie zastosował tą samą zasadę odpowiadającą 60 % kary w kierunku zasady kumulacji). Poruszając się w nowych granicach od 2 lat do 6 lat pozbawienia wolności (poprzednia granica maksymalna powiększyła się o 8 miesięcy kary wynikającej ze sprawy II K 453/20), orzekł karę łączną 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności.</p>		
Wniosek		
o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji;	# zasadny # częściowo zasadny - # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za		

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
<p>Ze względów wyżej opisanych brak było podstaw do korekt zaskarżonego wyroku w kierunku postulowanym przez skazanego, a podtrzymywany przez obrońcę tj. orzeczenie kary łącznej w oparciu o zasadę absorpcji.</p> <p>Uzasadnionym okazał się wniosek obrońcy o objęcie przedmiotowym węzłem kary łącznej także kary orzeczonej wyrokiem sygn. II K 453/20.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
4.1.	<p>W oparciu o przepis art. 440 kpk stwierdzono:</p> <ul style="list-style-type: none"> - konieczność objęcia węzłem kary łącznej także kary pozbawienia wolności orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Radomsku w sprawie sygn. akt II K 453/20 i dostosowania rozstrzygnięć zawartych w 	

punktach 2 i 5 do nowo orzeczoej kary łącznej;

- konieczność umorzenia w oparciu o art. 572 kpk postępowania o wydanie wyroku łącznego w odniesieniu do kary grzywny orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Radomsku w sprawie sygn. akt II K 52/22 (kara ta podlegać będzie odrębnemu wykonaniu),

- konieczność dodatkowego zaliczenia w oparciu o art. 577 kpk w zw. z art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności kary ograniczenia wolności wykonanej przez skazanego w sprawie sygn. II K 639/18, gdzie pierwotnie orzeczono karę 8 miesięcy ograniczenia wolności po 20 godzin pracy społecznie użytecznej w każdym miesiącu, którą następnie prawomocnie zamieniono na 35 dni kary zastępczej pozbawienia wolności i gdzie wykonana część

	<p>pierwotnej kary jest równoważna 85 dniom kary pozbawienia wolności (szerzej w punkcie 2.1.1.1.).</p>
<p>Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>Sąd odwoławczy pragnie także podnieść, iż dopuszczalnym jest wydanie przez sąd odwoławczy orzeczenia zmieniającego wyrok łączny tak w sytuacji ujawnienia się nowych kar podlegających łączeniu, jak i w razie stwierdzenia, że sąd pierwszej instancji pominął określone kary podlegające łączeniu (por. uchwałę SN z dnia 28 czerwca 2018 r., I KZP 3/18, opubl. Legalis el.)</p> <p>Podkreślenia także wymaga, że wobec wniesienie apelacji jedynie na korzyść skazanego, wymierzając karę łączną na szerszej podstawie, aniżeli uczynił to sąd I instancji, sąd odwoławczy z reguły powinien stosować zasadę jej kształtowania nie mniej korzystną dla</p>	

skazanego, niż czynił to sąd pierwszej instancji. Kierunek zaskarżenia wyroku łącznego rzutuje bowiem na swobodę orzekania sądu odwoławczego, albowiem wymaga respektowania tzw. zakazu reformationis in peius, który w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego w pierwszej kolejności znajduje wyraz w zachowaniu zastosowanej przez sąd pierwszej instancji zasady łączenia kar.

Mając to na uwadze oraz okoliczności sprawy, o których szerzej w punkcie 3.1., sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok i orzekł karę łączną pozbawienia wolności obejmującą dodatkowo karę łączną orzeczoną w zmienionym wyroku II K 453/20 w oparciu o zasadę mieszaną, tożsama jak zastosowana przez Sąd Rejonowy.

5.
**ROZSTRZYGNIĘCIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

1.7. ***Utrzymanie
w mocy wyroku***

sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
- w przedmiocie kosztów procesu;		
Związłe o powodach utrzymania w mocy		
- brak podstaw do korygowania rozstrzygnięć o kosztach procesu;		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
zmiana zaskarżonego wyroku łącznego poprzez: - uchylene rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 1, - ustalenie, iż P. K. (1) został ponadto skazany prawomocnymi wyrokami, jak wymienione w punkcie 2.1.1.1. uzasadnienia; - na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk oraz art. 86 § 1 kk i art. 87		

§ 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk połączenie jednostkowych kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach od I do V części wstępnej oraz kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku sygn. II K 453/20 i w miejsce tych wszystkich kar orzeczenie wobec skazanego kary łącznej 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

- umorzenie postępowania w pozostałym zakresie (szerzej opisano w punkcie 4.1.);

- przyjęcie, że rozstrzygnięcia zawarte w punktach 2 i 5 zaskarżonego wyroku łącznego odnoszą się do nowej kary łącznej,

- zaliczenie na poczet orzeczonej kary łącznej dodatkowo kary ograniczenia wolności wykonanej w sprawie II K 639/18.

Zwiążle o powodach zmiany

- omówiono powyżej w punktach 3.1. i 4.1.;			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania			

co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
punkt III	Na podstawie § 4 ust. 1, 2, 3 w zw. z § 17 ust. 5 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 roku, zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu koszty zastępstwa procesowego.	
punkt IV	Mając na uwadze, iż skazany aktualnie przebywa w Zakładzie Karnym z perspektywą	

	wieloletniego odbywania kary, co w sposób istotny ogranicza jego możliwości zarobkowe, zwolniono go od kosztów postępowania odwoławczego.	
7. PODPIS		

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	skazany		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 5.11.2021 roku w sprawie II K 869/21		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana